

עמ"ת 16190/02/17 - חאלד אשקר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 16190-02-17 אשקר(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופטת דבורה עטר
העורר חאלד אשקר (עציר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המשיבה - עו"ד אבי שגב

ב"כ העורר - עו"ד עמית פרנטי

העורר הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בפ"ת מיום 29.1.17 בגדרה נקבע בהמשך להחלטה מיום 17.1.17 בדבר קיומן של ראיות לכאורה שיש בהן כרסום מסוים.
2. הערר שלפניי מתמקד בהיבט הראיות לכאורה ביסוד העובדתי של עבירת האיומים ובתיבה "על אדם". כאשר נטען שאין בראיות לכאורה אותו אדם אשר נקבע שעל מנת להשלים יסוד עובדתי זה נדרש שדברי האיום ייקלטו על ידו כפי שנקבע ברע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל.
3. עוד נטען כי ככל שיקבל ביהמ"ש טענה זו הרי בהיעדר ראיות לכאורה יש להורות על שחרורו של העותר לאלתר. ולחילופין לבחון קיומה של חלופת מעצר פוטנציאלית של בני משפחת העורר המצוים באולם ביהמ"ש.
4. ב"כ המשיבה מנגד טען כי מחומר החקירה עולה לכאורה שהגיעו לביתו של העורר בעקבות הפרסום במדיה הדיגיטלית בנסיבות המצביעות על כך כי האיום שהושמע נקלט על ידי אדם. עוד לדבריו הדיון והכרעה לגופה של טענה זו אמורה להיות בתיק העיקרי ובכל מקרה גם אם קיים כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית הרי שאין להורות על שחרורו של העורר נוכח עברו הפלילי ויש להמתין בכל מקרה לקבלת התסקיר.
4. כעולה מכתב האישים כשנה עובר למועד הרלוונטי נגדו במהלך פעילות משטרתית אליה נקלע. ביום 16.1.17

עמוד 1

בשעת ערב פרסם אחיו של המנוח בחשבון האישי ברשת הפייסבוק את תמונתו של אחיו על רקע הנסיבות בהן נהרג. בתגובה לכך בשעה 20:17 העלה הנאשם דרך חשבון האישי ברשת הפייסבוק תגובה בה כתב: "שיהיה זכרו ברוך, צריך לירות בשוטר שוקי, אני מוכן בשבילך".

5. מהערר עלה למעשה כי רכיב העבירה היחיד השנוי במחלוקת הוא החלק של היסוד העובדתי המתייחס כאמור לעיל לשאלה האם הגיעו דברי האיום לאדם ונקלטו על ידו.

6. לטעמי כאשר המדובר בתגובה שנכתבה במדיה דיגיטלית וברשת הפייסבוק בתגובה לפוסט שהעלה אחיו של המנוח ניתן לקבוע בשלב זה בהיבט של ראיות לכאורה, כי דברי האיום הגיעו גם לאחרים ולהקים את היסוד העובדתי לגביו נוגעת המחלוקת בערר תוך שראיתי עין בעין עם ביהמ"ש קמא בדבר עוצמת הראיות לכאורה ולכך כי המדובר בעניין שייבחן לאשורו במסגרת ההליך העיקרי ולעת עתה קיים כרסום מסוים בעוצמת הראיות לכאורה.

7. בנסיבות בהן לא מצאתי לקבוע כי לא קיימת כל תשתית ראיתית לכאורית כעתירת ב"כ העותר אף ראיתי עין בעין עם ביהמ"ש קמא כי בנסיבותיו הספציפיות של העורר ובשים לב לתוכן האמירה יש מקום לבחון את השחרור באמצעות גוף מקצועי.

8. אשר על כן אני מורה על דחיית הערר.

**ניתנה והודעה היום כ"ז שבט תשע"ז,
23/02/2017 במעמד הנוכחים.
דבורה עטר, שופטת**